XXIV. 5.; मुत्ते XXX. 20.; वृघे XXXIV. 12.; मिरु LXIV. 6.; म्रति-क्रमे CV. 16. Rosen zu XXIII. 21.

Str. 8. c. यदाताम्; ein Aorist ohne Augment, in der Bedeutung eines Optativs.

Str. 9. Die Scholien: मयोगुव: सुखोत्पादिका:। असिध: शोषेपा त्रपेपा वा रिक्ता:। Vgl. III. 3. 3. a. — Rosen: Ut hic Ilā, Sarasvatī et Mahī, sic Ilā sive Idā, Sarasvatī et Bhāratī conjunctae invocantur in duobus Jag'urvedae versibus, Vāg'as. Samh. XXIX. 8: आदित्ये- नी भारती वष्टु पद्मं। सरस्वती सक् हदेनी आवीत्। इडापक्रता वसुभिः सजीषा। पद्मं नो देवीरमृतेषु धता। «cum Aditjis Bhāratī nostrum appetito sacrificium; Sarasvatī cum Rudris nos protegat; Idā invocata est cum Vasuibus sociata; sacrificium nostrum, deae! inter immortales accipite.» Vāg'as Samh. XXIX. 33: आ ना पद्मं भारती तूपमेतु। इडा मनुष्ठदिक् चेतपत्ती। तिस्रो देवीबिक्रिदं स्पानं (१. सिम्रानं)। सर्स्वती स्वपसः (१. सुम्रपसः) सद्नु ॥ «ad nostrum sacrificium Bhāratī celeriter (तूपम् = त्रिप्रम्, Nigh. II. 15.) venito, et Idā, hominis instar hic peragendas ceremontas indicans, atque Sarasvatī; tres deae stragulo huic amplo insidunto, egregia opera perficientes.»

Str. 10. Die Scholien : तष्टारं तष्ट्रनामकमर्सि । म्रियपं ग्रेष्ठं । — Ueber केवल s. zu VII. 10. ç.

Str. 11. Die Scholien: वनस्पते एतद्रामकाग्रे । प्रदातुर्पज्ञमानस्य । चेतनं परलोकविषयं विज्ञानं । — Rosen schreibt प्र दातुन् im Krama-Text vereinigt, im Pada-Text aber getrennt. Vgl. पिर तस्युषस् VI. 1. b. und die Erklärung des Scholiasten daselbst. Ich ziehe es vor, प्र mit अस्तु zu verbinden; vgl. Westergaard u. 2. अस् с. प्र.

Str. 12. Die Scholien: स्वाक्षाशब्दो क्विष्प्रदानवाची सन् एतद्रामक-मिय्रविशेषं लवपति । तद्ग्रिसंपादितं पत्रं u. s. w. Die Scholien bei Stev. erklären कृपोतिन durch कुरू, nehmen also स्वाका für den Vocativ. Rosen übersetzt: «Per Svaham sacrificium offerte Indrae» कृपोतिन, 2te Pl. Imperat. Pānini VII. 1. 45. Vgl. पुनीतन XV. 2.,